

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 35 / Hejmar 409 / Çile 2016

Özgür ve demokratik yaşam direniş ile kazanılacaktır

Bütün kadro, örgüt yönetimi, çalışanlar, taraftarlar ve sempatizanlarımız bu devrimci mücadele dönemini aynı zamanda, Önderlik gerçeğiyle, PKK gerçeğiyle uymayan yanlarımızdan arınmak ve düzeltmek için fırsat olarak görmelidir. Gerçek anlamda Önder Apo çizgisine, PKK çizgisine, PKK militanlığına ulaşma fırsatı olarak görmeliyiz. Bu devrimci mücadeleyi özümüze dönme olarak ele almalı ve bu temelde yeni dönem militanlığına ulaşmalıyız.

Cemil Bayık yoldaşın değerlendirmesi > 2-8

Serxwebûn ile 35 yıllık yürüyüş

1982'deki PKK 2. Kongresi ile ülke sahasına dönüş kararı alınması ardından Serxwebûn, silahlı propaganda birliklerinin temel eğitim materyali oldu. En zorlu savaş koşullarına hazırlanan Kürdistan devrimcilerinin yanlarından ayırmadıkları en güçlü silahıydı artık. Düşman gerçeği karşısında kendini her an yenileyen, gözden geçiren ve dönemin görev ve sorumluluklarına karşı yapılması gerekenleri görebileceği pusulası, çoban yıldızı misyonunu yükledi. Savaşta düşmana en keskin darbelerin ilk hazırlığının zihniyet ve düşünsel alanda gerçekleşeceğini farkında olan Önderlik, Serxwebûn'u tüm militan ve savaşçı yapısının ocağı, okulu haline getirdi ve bu ocakta tartışmasız en büyük emeği sergiledi.

> 17-18

Demokratik ulus inşasında kadın diplomasisi

> 21-23

Nuda Yıldız

Özyönetim direnişi demokrasi ve özgürlük mücadelesidir

Murat Karayılan yoldaşın değerlendirmesi

Bu dönem, Kürt halkı açısından ulusal, demokratik ve özgürlükçü yönün öne çıkması gereken bir dönemdir. Yani normal bir dönem değildir, olağanüstü bir dönemdir. Dolayısıyla herkesten fedakarlık istenen bir dönemdir. Bir de tüm Kürdistanî yapıların dahil olması gereken bir süreç oluyor. Çünkü bu direniş süreci, Kürdistan'daki değişik kesimler açısından da belirleyici olacak sonuçları ortaya çıkaracaktır. Diyelim ki, devlet bastırır ve zulmünü hakim kılar, bundan herkes zarar görür. Ama yok, direniş devlete geri adım attırır ve belli bir düzey kazanırsa, bundan tüm Kürdistanlılar ve tüm değişik siyasi yapılar fayda görür.

> 9-11

PKK militanlığı Ortadoğu'da büyük devrimci hamlelere öncülük edecektir

Duran Kalkan yoldaşın değerlendirmesi

Devrim

Yeni dönemde partileşme ve kadrolaşma zafer çizgisinde olacaktır

Cemil Bayık

“Yeni bir mücadele dönemine girilmiştir. Bu açıdan yeni mücadele döneminin örgütlenmesi de, kadro şekillenmesi de, tarzı da, mücadele yöntem ve biçimleri de farklılaşmış bulunmaktadır. Şu açıktır, bir devrimci hamle yapılmıştır. Bu devrimci hamlede hangi örgüt, hangi kadro duruşu cevap veriyorsa o gerçek anlamda PKK örgütüdür, PKK militanıdır, Önderlik gerçeğini temsil ediyordur.”

Bugün Kürdistan'da yaşanan özyönetim direnişi ve buna karşı Türk devletinin kültürel soykırımcı, imhacı politikalarını anlamak açısından önceki sürece göz atmak gerekiyor. Yine bu dönemde özgürlük mücadelesinin kadrolarında ve çalışanlarında yaşanan yetersizliği ve demokratik siyasal alanın ortaya çıkan süreci doğru anlayamaması, buna göre doğru tutum takınamaması aslında tümüyle süreçle ilgilidir. Yine bugünkü savaşın ortaya çıkması önceki süreci ve siyasal durumu yeterince anlayamamakla ilgilidir. Bu açıdan önceki süreci belli yönleriyle değerlendirmek gerekiyor.

Türk devleti bugünkü inkar ve imha politikasını 2011'de de denemişti. Dikkat edilirse hep seçimlerden önce ateşkesin sağlanmasını kendi çıkarına görmüştür. Kürt Özgürlük Hareketi 2010 anayasa referandumundan önce Türk devletinin çözümsüz politikaları karşısında devrimci mücadeleyi yükseltme, artık dördüncü mücadele dönemi olarak tanımladığı Kürt sorununu kendi iradesiyle, mücadelesiyle çözme kararı almıştı. Çünkü Türk devleti Özgürlük Hareketi'nin bütün makul yaklaşımlarına, Önder Apo'nun çabalarına rağmen çözümsüzlükte ısrar etmişti. Çözümsüzlükte ısrar ettiği gibi Kürt halkının özgürlük dinamiklerini törpülemek ve ezmek için siyasi soykırım operasyonlarını görmedik biçimde arttırmıştı. Özellikle 2009 14 Nisanı'ndan sonra yoğun tutuklamalar içine girmişti. Önder Apo, Türk devletinin bu saldırılarını frenleyip Kürt sorununda demokratik siyasal çözüm için adımlar attırmak istemişti. Ancak bu konuda sonuç alamayınca 2010'un sonunda mücadele sert bir döneme girdi. 2010'un yazında mücadelede sertleşme eğilimi gelişince AKP hükümeti yine sıkıştı. Özellikle anayasa referandumu yapmak istediği dönemde çatışmaların şiddetlenmesini, öngördüğü anayasa maddelerini geçirmek açısından tehlikeli görüyordu. Bu nedenle Önder Apo'nun yan

atmayı -çünkü adımların atılması, bunların ortaya konulması gerekiyordu- çözüm iradesi bile ortaya koymadı. Tutum ve yaklaşımlarıyla bir çözüm niyetinin olmadığını göstermiştir.

Özgürlük Hareketimiz bu süreçte Türk devletinin yaklaşımlarının doğru olmadığını, çözüm iradesi ortaya konulması ve çözüm doğrultusunda adım atılması gerektiğini ısrarla belirtmesine rağmen AKP bunların hiçbirini dikkate almadı. Bu durum karşısında gerillaların geri gelişlerinin anlamı kalmadı. Bu yönüyle 2013 Ağustos'u'nun sonunda toplanan PKK Kongresi Eylül'ün başında gerillanın Bakurê Kurdistan'ın çıkarılmasının durdurulması kararını aldı.

2013 sonbaharına gelene kadar anayasal ve yasal adımlar atıp Kürt sorununun çözümünde irade ortaya koyması beklenirken bunun yapılması AKP'nin niyetini ortaya koymuştu. Ancak buna rağmen ateşkes sürdürüldü ve Önder Apo da İmralı'da görüşmeleri yapmaya devam etti. Görüşmeler 2014'te de sürdü. Aynı yıl yerel yönetim seçimleri de vardı. Önder Apo bu seçim sürecinde de AKP hükümetine adım attırma yaklaşımı içinde oldu. Önder Apo bu süreçte Fetullahçılarla AKP arasında yaşanan çatışmada hükümeti zorlamayan bir yaklaşım gösterdi.

Önder Apo, AKP'yi savaştan vazgeçirmek için çok çaba harcadı

Önder Apo 2014'te de AKP hükümetini çözüme zorlayarak adım attırmak istedi. AKP'nin yaşadığı sıkışık ortamda mücadeleyi geliştirerek, savaşı geliştirerek AKP'yi düşürme politikası yerine, görüşmelerle ortamı yumuşak tutarak AKP'ye adım attırmak istedi. Ancak AKP hükümeti Hareketin, Önder Apo'nun bu yaklaşımlarına cevap olmadı. Aksine 2014'te Kobanê Devrimine düşmanlık yaptı. Rojava'da DAİŞ'i destekleyerek stratejik ittifak kurdu. DAİŞ bir taraftan Rojava Devrimine yönelirken, diğer taraftan Musul'u ele geçirdi. Musul'un ele geçirilmesinde de AKP hükümetinin, MİT'in ortak çalışması söz konusudur. Aslında Irak'taki Sünîlilerle birlikte Musul da DAİŞ'e teslim edildi. Bu konuda KDP'nin onayını da aldıkları görüldü. Çünkü KDP ne DAİŞ'in Musul'a saldırısı karşısında bir tutum ortaya koydu, ne de Şengal saldırısında bir direniş gösterdi.

Türk devleti daha sonra DAİŞ'i Kobanê'ye saldırttı. Bu süreçte Önder Apo, AKP hükümetini bu politikadan vazgeçirmek için çok çaba harcadı. Ancak Erdoğan hükümeti DAİŞ'le işbirliği temelinde Kobanê'yi düşürmede kararlıydı. AKP'nin politikaları tutmadı. AKP'nin Rojava Devrimi düşman

ve buna karşı da Özgürlük Hareketi direniş gösterince kadroların, çalışanların bu duruma gereken düzeyde ayak uydurmadığı görülmüştür. Bu tarihi bir gaffettir. PKK kadro anlayışıyla, PKK'nin çalışan anlayışıyla, hatta PKK'nin yurtseverlik anlayışıyla uyuşmayan bir şekillenmenin bu dönemde ortaya çıktığı görülmüştür. PKK nasıl tarih sahnesine çıkmıştır, Önder Apo nasıl bir önderliktir, nasıl tarih sahnesine çıkmıştır? Önder Apo'nun, PKK'nin şekillendirdiği kadro gerçeği nasıldır, hangi kadro gerçeğiyle bugünlere gelmiştir, hangi kadro gerçeği ve çalışan gerçeğiyle başarılar elde edilmiş, bu örgüt büyümüş, bugün Ortadoğu'nun en güçlü siyasi gücü haline gelmiştir? Bunlar yeterince dikkate alınmamış, bundan giderek uzaklaşmıştır. Giderek Önder Apo gerçeği, PKK gerçeği yerine, onun öngördüğü kadro ve çalışan gerçekliği yerine kendine göre bir kadro ve çalışan gerçekliği oluşmuş, şekillenmesi oluşmuştur.

Önder Apo hangi koşullarda ortaya çıkmıştır? İmkansızlıkların en had safhada olduğu, imkanların olmadığı, mücadele etme cesaretinin kalmadığı, mücadele etmeye cesaret edecek hiçbir verinin olmadığı, toplumsal yapının, çevrenin de mücadeleyi cesaretlendirici olmadığı bir dönemde Önder Apo, "Kürdistan sömürgeci" diyerek bu mücadeleye atılmıştır. Yani koşulların en zor olduğu dönemde başlamıştır. Önder Apo gerçeği, zor koşullarda mücadele etme, direnme, mücadele edip başarıma gerçeğidir. Önder Apo kendini hiçbir zaman kolay mücadele dönemine göre hazırlamamıştır. Her zaman en zor koşullarda mücadeleye, ölüme, en zor koşullarda yaşamaya da hazırlanmış bir Önderlik ve PKK gerçeği vardır. Apocu grubun ortaya çıktığı ilk dönemde neredeyse kadro, çalışan, yurtsever ayırımı yoktur. Yurtseverler de kadro gibi çalışıyor, her türlü riske giriyordu. Yani riskten ve zorluktan kaçınma yoktu. Önder Apo böyle bir önderlik gerçeğiyle ortaya çıkmış, kendisini böyle şekillendirmiş, örgütünü ve yurtseverleri buna göre hazırlamıştır. O günden bugüne de zor koşullarda savaşan, mücadele eden bir kadro, çalışan ve yurtsever gerçeği yaratmıştır. Bu nedenle Kürdistan'da başarılar elde edilmiştir.

Kürt ve Kürdistan devriminin başarı tarzı, en zor koşullarda mücadele edip başarıma tarzıdır. Kürdistan devriminin tarzı, her an zor koşullara hazırlanan, bunun içine giren, en zor koşullarda çalışıp, mücadele edip, yaşayıp bir şeyler yaratmak isteyen bir mücadele tarzıdır. PKK bu tarzı esas almıştır. Kolay başarı elde etmeyi esas almamış, hatta kolay başarıları tehlikeli, aldatıcı görmüştür. Normal yaşamı, kolay yaşamı, rahat yaşamı Kür

hazırlık yapılmadığı için Kobanê o duruma düştü, kuşatıldı. Özcesi, Önderlik DAİŞ'in Kobanê'ye yaklaştırılmasını bile kabul etmemiştir.

Kürtler Ortadoğu'da en zor koşullarda direnmesini bilmeden, böyle bir militan ve halk gerçekliğine ulaşmadan özgürlüğü ve demokratik yaşamı hak edemezler. Gerekirse bir cepheden değil, birçok cepheden savaşmayı bilecekler. Bunu göze almadan Ortadoğu'da özgür ve demokratik yaşamı güvenceye almak zordur. Ortadoğu'da hala sadece Türk devleti değil, diğer devletler bile fırsatını bulsa Kürtleri bir kaşık suda boğarlar. Bu nedenle Kürtlerin en zor koşullarda savaşa hazır olması lazım. Ama ilk önce kadrolar bunun bilincine varacaklar. Kadrolar ve militanlar diyecek ki, 'Biz en zor koşullarda savaşarak özgürlüğü hak edebiliriz'. Sistemcileşerek, rahat koşullarda mücadele edileceğini sanarak, konformist bir yaşam içinde kalarak Kürdistan'da kimse özgürlük ve demokrasi kazanamaz. Özgürlük ve demokrasi sağlanana kadar tüm Kürt kuşakları, yaşlısı-genci, kadını, çocuğu böyle bir savaşan halk gerçekliğine uymak durumundadır.

Demokratik zihniyet gelişmeden çözüm gelişmez

Kadro da kendini böyle eğitecek, çalışan da kendini böyle eğitecek, halk da kendini böyle eğitecek. Demokratik siyasal alanda çalışanlar da kendilerini ancak böyle eğitirlerse, bu bilinçte olurlarsa o zaman rollerini oynayabilirler.

Çünkü onlar da özyönetim ilan ettiği zaman anlayamadılar, gevşek yaklaştılar. Gençlere, 'Direnmeye gerek yok' deme gafletini bile gösterdiler. Çünkü Türk devletinin savaşını anlayamadılar. Türk devletinin savaşını anlayamadıkları için '80 milletvekiliyle bu sorunu çözebiliriz' dediler. Öyle bir durum yok. Evet, Türkiye'de demokratik siyaset de bu mücadelenin bir parçası olmalıdır. Gerçekten daha şiddetli savaşırlarsa bu sorunun çözülmesini sağlayacak bir mücadele yürütülmesi de önemlidir. Demokrasi güçleri mücadele ederse tabii ki sorunun çözümünü yakınlaştırır. Ama Türk devletini tanımadan, mecliste şu kadar milletvekili olduğunda sorunun çözüleceğini sanmak büyük bir yanılgıdır. AKP'nin zihniyeti mi değişmiş? CHP'nin zihniyeti mi değişmiş? MHP'nin zihniyeti mi değişmiş? 80 değil, 100 milletvekili olsan bile zihniyet değişmediği için, çoğunluk dediğini yaptırır. Zaten Erdoğan her gün, 'Azınlığın diktatörlüğünü mü ya-

